

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 28 травня 1981 року

№ 64 (2948)

Ціна 2 коп

УРОЖАЙ-81

НА «СОЛОДКИХ» ДАНАХ

Після цього року минуло рівно десять років, звідколи в колгоспі «Прогрес» тракторна бригада стала називатись комсомольсько-молодіжною. Молодь тоді заявила про себе на повен голос високими показниками в труді, дбайливим ставленням до техніки, доброякісним виконанням робіт. За десятиліття чимало змін сталося в тракторній бригаді, виїхав з молодіжного віку багато механізаторів, дехто пішов на пенсію, але комсомольсько-молодіжна вона, бригада, не перестала називатись. Бо поповнюється колектив широким комсомольським — молодим, невгамовним. Їм доручають вершинні важливі справи.

По 300 центнерів цукрових буряків зобов'язався отримати молоді бригади в першому році одинадцятип'ятиріччя. Весняно-польові роботи підтверджують — бути такому врожаю. Сьогодні механізатори спускають мікродіа на бурякових ланах. Найбільшу цифру виробітку становлять обліковий пілі проти М13-50. Трактор водить член КПРС Анатолій Іванович Сергачов і тракторист тракторної бригади молодий комуніст Віктор Довженко. Щодня хлібороби беруть на себе збільшене завдання. Про якість роботи — турбота особлива, адже від

цього значною мірою залежить трьохсотцентнерний урожай.

В. ЛУПАН,
інструктор Новомиргородського райкому ЛКСМ України.

А ТЕПЕР — РОБОТА

У колгоспі імені Куйбішева Гайворонського району лише кілька років тому почали вирощувати цукрові буряки за індустріальною технологією. Проте більшість членів механізованих загонів добре оволоділи прийомами обробітку рослин без затрат ручної праці. Допомога в цьому школа передового досвіду, котра діє в районі.

Сергій Коломійчук — один із її слухачів. Після кількомісячної навчання він працює за кермом трактора Т-70. Вперше самостійно рихлить мікродіа цукрових буряків. Відсутність досвіду хлопця компенсує справжній комсомольський завзяття. Тому й проводить молодішу роботу на 27 гектарах замість 22, передбачених завданням.

Успішно трудиться й інший молодий механізатор цього господарства — Сергій Кобилішак. Він теж перекриває змінні норми. Більше п'ятнадцяти молодих механізаторів колгоспу підвищували свій професійний рівень у школах передового досвіду і підвищення кваліфікації. Нині всі вони успішно застосовують набуті знання на практиці.

О. УСАЧУК,
Гайворонський район.

З ПОШТИ ЦИХ ДНІВ

ОКРИЛЕНІ ПОДВИГОМ КОСМОНАВТА

...І ось знову космічний політ. І знову був на орбіті наш земляк — Л. І. Попов. Усі ці дні, поки тривав політ, у нас у школі тільки й розмов було, що про цю визначну подію. На уроках, у гуртках, у стінках ми розповідали про свої почуття гордості і причетності до подвигу радянського космонавта.

Значно активізував роботу клуб інтернаціональної дружби. Сприяло цьому те, що в складі екіпажу «Союз-40» літав громадянин Соціалістичної Республіки Гумуні Думітру Прунаріу.

Щедрими руками прийняла в свої обійми зоряних побратимів Земля. Їх радо вітають мільйони людей усієї планети. Давіно лунає і наш вітальний голос — голос школярів. Ми урочисто обіцяємо двічі Герою Радянського Союзу, льотчику-космонавту, нашому земляку Леонідові Івановичу Попову, що і будемо гідними продовжувачами його великих справ, можливимемо славу нашої Кіровоградщини.

Ю. МАШАР,
учень.

с. Підвисоке,
Новоархангельський район.

Обласний семінар

Про завдання комсомольських організацій області у світлі рішень XXVI з'їзду КПРС, положень і постанов, висловлених товаришем Л. І. Брежнєвим у Звітній доповіді ЦК КПРС, ішлося вчора на зустрічі в обкомі ЛКСМ України інших секретарів і секретарів — завідувачів відділами учнівської молоді міських та райкомів комсомолу.

Цією зустріччю почався обласний чотирьохденний семінар секретарів і секретарів — завідувачів відділами учнівської молоді міських та райкомів ЛКСМУ. Сьогодні семінар продовжує роботу на базі турбази «Вірменіа», що в Знаменському районі. В його програмі — зустріч із секретарями та відповідальними працівниками обкому ЛКСМ України, заурпатістами обласної газети «Молодий комуніст», робота на сесіях і в творчих семінарах, знайомство з роботою Олександрійського міського ЛКСМ України, екскурсії на підприємства, в кузькотівні заводи тощо.

АКТИВНІШЕ, КОМСОМОЛЬСЬКИЙ АКТИВ!

У постанові відзначається, що комітети комсомолу обласного центру провадять певну роботу по поліпшенню добору, розстановки та виховання комсомольських кадрів і активу, їхньому ідеологічному загартовуванню, вихованню високої відповідальності за доручену справу.

У комітетах комсомолу працює міцне ядро молодих комуністів; підвищується загальноосвітній рівень усіх категорій кадрів і активу. Міський та районні комітети активно працюють над удосконаленням стилю роботи комсомольських працівників, дбають про впровадження ними кращого досвіду організаторської та ідейно-політичної роботи серед юнаків і дівчат обласного центру. Більшість комсомольських працівників і активістів добросовісно, з честю виконують свій обов'язок, дані їм доручення, мають авторитет і довіря серед молоді, вміло мобілізують юнаків і дівчат на ударну працю, спрямовують свої зусилля на формування у молоді активної життєвої позиції, марксистсько-ленінського світогляду, на дальше організаційно-політичне зміцнення комсомольських рядів. Разом з тим, говориться далі в постанові, роботу з комсомольськими кадрами в міській комсомольській організації не сплановано, ця робота не має своєї чіткої перспективи.

Протягом кількох років лишається високою плічність кадрів, що порушує спадкоємність комсомольської роботи, знижує її ефективність.

Слабкою ланкою в ро-

В ОБКОМІ ЛКСМ УКРАЇНИ

- БЮРО ОБКОМУ ЛКСМ УКРАЇНИ ПРИЙНЯЛО ПОСТАНОВУ «ПРО РОБОТУ КОМІТЕТІВ КОМСОМОЛУ
- МІСТА КІРОВОГРАДА ПО ДОБОРУ, РОЗСТАНОВЦІ І ВИХОВАННЮ КОМСОМОЛЬСЬКИХ КАДРІВ ТА АКТИВУ, ПІДВИЩЕННЮ ЇХНЬОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ДОРУЧЕНУ СПРАВУ».

боті з кадрами міської комсомольської організації є добір ділового їхнього резерву. Ще мало уваги приділяють міський і районні комітети секретарям первинних і цехових комсомольських осередків, групкоморган та іншому виборному активу — активу, з числа якого можна висувати на комсомольську роботу кращих його представників.

Слабо також ведеться робота по добору кадрів піонерських вожатих.

У комітетах комсомолу міста є серйозні недоліки в організації навчання комсомольських працівників та активістів, особливо низової ланки. Працівники міському, райкомів комсомолу мало вникають у роботу й проблеми первинних і цехових осередків, що рідко приходять в організації для подання їм практичної допомоги.

Все це, підкреслюється в постанові, негативно впливає на рівень роботи як первинних осередків, так і всієї комсомольської організації міста. Все це знижує бойовість організа-

цій, призводить до фактів, коли комсомольські збори проходять з порушеннями статутних вимог, коли спілчанні відбуваються з організації без знання з комсомольського обліку, коли члени ВЛКСМ не сплачують комсомольських внесків.

Бюро обкому ЛКСМ України суворо вказало Кіровоградському міському комсомолу, особисто його першому секретареві Михайлу Сірику на серйозні недоліки та упущення в добір, розстановці та вихованні комсомольських кадрів і активу, підвищенні їхньої відповідальності за доручену справу.

Бюро обкому ЛКСМ України поставило вимогу перед Кіровоградським міським комсомолу розробити і здійснити заходи по удосконаленню стилю роботи комітетів комсомолу в питанні кадрової політики, неухильно дотримуватись ленінських норм і принципів роботи з кадрами; особливу увагу приділяти зміцненню комсомольських організацій

профтехучилищ; добитися того, щоб на всіх ділянках комсомольської роботи були політично зрілі, авторитетні працівники та активісти, які мають необхідну теоретичну і професійну підготовку; добитися спадкоємності в добір кадрів; утверджувати в діяльності комітетів комсомолу, комсомольських і піонерських працівників ленінський стиль роботи, виховувати у них високу відповідальність за доручену ділянку роботи, діловитість і цілеспрямованість, уміння критично оцінювати досягнуте, виможливо питати за конкретні результати і якість комсомольської роботи; боротися з фактами окремим замилування, формалізмом; вжити рішучих заходів для поліпшення навчання комсомольських кадрів і активу, особливу увагу звернути на навчання низової ланки виборного активу, добитися значного поліпшення роботи шкіл комсомольського активу; вжити рішучих заходів для підвищення відповідальності комсомольських кадрів, усього активу міста за стан справ у боротьбі з антигромадськими проявами в поведінці юнаків і дівчат; постійно удосконалювати стиль і методи керівництва первинними комсомольськими осередками.

Бюро обкому ЛКСМ України зобов'язало міський і районні комітети комсомолу області глибоко проаналізувати свою роботу по добору, розстановці та вихованню кадрів і активу в міських і районних комсомольських організаціях, вжити заходів для її поліпшення.

28 ТРАВНЯ — ДЕНЬ ПРИКОРДОННИКА

Завжди в дозорі

Воїни Н-ської загави Червонопрапорного Західного прикордонного округу зустрічають своє свято новими успіхами в бойовій і політичній підготовці. Виконуючи соціалістичні зобов'язання, прикордонники зміцнюють бойову готовність, вносять гідний вклад у підвищення оборонної могутності Батьківщини.

На знімках: відмінник бойової і політичної підготовки, командир відмінного відділення сержант Володимир Трухан; в Левінській кімнаті.

Фото І. СВЕРИДИ.
(Фотохроніка РАТАУ).

ГАЧОК
ФЕЙЛЕТОНІСТА«ВЕРЕДЛИВІ»
ПАСАЖИРИ

Останнім часом пасажирів, які користуються автобусами кіровоградських автопідприємств, стає прямо-таки нестерпним. То їм подай транспорт, то не зривай графік, то (навіть смішно!) кручай проїзні квитки. Вередують молоді й літні. Так би мовити, рекламують свою свідомість.

Але хай би собі обурювалися тільки в салоні автобуса, так ні, пишуть у різні інстанції. Нарікають на «забудькуватість» водіїв. Скаржаться в редакції газет.

Так от, цього року й наш часопис уже не раз отримував від своїх читачів гострі сипанні, а також повідомлення про факти, коли окремі водії «підганяли» власну машину до державного. Цікаво, з тією різницею, що з державної вони брали, а у власну — клали. І тому наш цілком адекватне обурення пасажирів щодо окремих любителів лютування.

Скажімо, інші до «Молодого комунар» надіслали колективний лист від мешканців села Пошівки. Комітету міського району. В ньому писався: «Наш район обурює те, що шофер ніколи не дає нам квитків. На нашу вимогу він відповідал: «Навіщо вони вам? І так проїдете. А якщо будете вимагати з мене квитка, то я у вас село не буду заїжджати».

До речі, 21 квітня нас їхало 14 чоловік, а шофер дав квиток лише одному. Який добрався до Кіровограда.

Щодо погроз, то він, як і сказав водій, 25 квітня в наше село автобус чомусь не їздив. На зустріч нікого не було. Даремно прождали ми чоловіки.

Під тим листом стояли підписи І. Мірошніченко, В. Панова, М. Кушнір, В. Великовецької та інших.

На жаль, подібний факт не поодинокий. У розмові з мною вступили на обличчя обласного об'єднання автобусних бригад М. Г. Коломєць, сказав, що деякі райони АТП працюють за принципом «Хочу — їду, хочу — ні». «Рекордсменами» щодо зриву графіку рейсів автобусів стали Довженко АТП 10035 і Поважанинський АТП 10039. До речі, вони стурбовані, особливо це стосується Новозарвинецького автобусного підприємства, де прислалі своїх автобусів у дві пік, тобто в суботу і в неділю.

А взагалі за минулий рік на словах того ж М. Г. Коломєця, а згодом і інших автобусних підприємств з'явилася тенденція, згідно з якою, якщо не потрібен твій автобус, то він не їздить. Набуть, це вже найпоширеніший і найбільш висловлений. Але ж, очевидно, позначився вплив початку Кривдівського АТП 10021. А. О. Облуп. А тож, це ж термінові, найважливіші заходи. Адиже графік рейсів продовжує зриватися...

Щодо «комбінаторів», які провадять махінації з квитками, то тут ще багато що можна сказати. В. І. Чернішів (керівник служби автоуправління). Тим більше, що вона кидають густу дим на великий загін димних, чудових трудівників незалежної професії водія.

А пасажирів наші не вередливі. Принаймні ті, які не можуть байдуже спостерігати вивані здиригів і шахрайства. Власне, все те, що органічно суперечить радянському способу життя, нашій моралі. З чим ми повинні вести рішучу, безкомпромісну боротьбу.

В. ГОНЧАРЕНКО.

СПОСІБ ЖИТТЯ
РАДЯНСЬКИЙ

СТЕПАН Іванович Кривда, змінний майстер хлібоприймального пункту, дуже зайнятий чоловік — і вдома, і на підприємстві. Від профспілкової організації теж має громадські доручення. І все ж більшу частину вільного часу він із синами.

Прийшов з роботи, переодягнувшись — й до хлопців: — Закачайте рукава та й у садок. Будемо яблуні садити. І вишні старі треба замінити молоденькими. Ще маємо вистругати слупи для тину.

Іншого разу: — Мати наша нездужала. То хай спочине. А ми самі картоплю посадимо. Та й хату побілити, вікна пофарбувати перед святом треба...

Іде він до родичів чи друзів по роботі, щоб допомогти до господарства, знову ж таки разом — із синами. Влаштується на хлі-

На знімку: брати Олександр, Микола і Сергій КРИВДИ.

Фото В. ГРИБА.

БАТЬКО Й СИНИ

КРОК У СТРІЙ

боприймальному пункті суботник — перший там Степан Іванович з Миколою, Сергієм і Сашком.

Звичайно, хлопцям треба й розважатися. Батько не проти цього. Але він зажди їм нагадує:

— Добре діло — до добра. А пустоці — до поганого.

Бігали хлопці за футбольним м'ячем — то хай. Грали в лапту — здорово! А заподіяли кайнуку між приборжаною і залізничною «армією», то Степан Іванович зупинив підлітків. Зібрав їх на березі Південного Бугу, розповів, як важко було йому і його бойовим побратимам відступати в перші дні війни. І задав свій перший бій... Із сумом згадував колишній фронтник, як потрапив в оточення. Відстрілювався до останнього патрона, живим ворогові він не міг здатися. Та чотири осколки, що прошили його тіло, зробили своє пекельне діло — Степан Кривда втратив свідомість. Його взяли безпомічного. Концтабір. Знущання. Каторжна робота. Він вижив тільки тому, що вірив: перемога всеодно буде за нами, всеодно він дочекається світлого дня і помститься фашистам...

Дочекався. І пішов знову в атаку...

— Хай її, душогубки, ніколи не знає ніхто! — це він болісно про війну. Але й ніхто не наважиться нас зачепити. Буде наша держава міцною, будуть на надійному замку наші зоряні кордони, будете ви сильними і завзятими — ось їм! — не посміється. Але з самопалами, з каменюками, гасати уривками і скелями вам не дозволю, мої воляки. А от ваша «Зірниця» мені подобається. Отам і покажіть себе. Покажіть, як умієте орієнтуватися на місцевості з компасом, як стріляти назвичились, як бігати спритно... І я з вами побіжу, якщо запросите на таку гру.

Він прийшов. Перед початком гри вчителі поклали розмову про подвиги героїв-односельців. Згадав Д. Д. Кривду, який смертю хоробрих загинув біля стін Брестської фортеці, кулеметника І. Я. Хаїга, який обороняв легендарний «будинок Павлова» в Сталінграді. І тепер на монументі Слави, що на Мамасовому кургані, золотом виکارбувано його ім'я — ім'я хлібороба з Хашуватого, який мав найбільшу вітху від того,

Ідуть хлопці в армію. З багатьох районів області до редакції надходять листи, автори яких розповідають про уроки: пловиди, уроки мужності, уроки бойової слави, на яких майбутні воїни зустрічаються з колишніми фронтівцями, героїми-земляками. Наставляють призовників дають учасники Великої Вітчизняної війни. Вони закликають їх завжди пам'ятати, якою ціною переміг радянський народ німецько-фашистських загарбників, родять юнакам постійно гартувати свій характер, щоб завжди бути готовими на подвиг. «Так, мати високий фізичний гарт — це дуже важливо для воїна», — підкреслює ветеран Великої Вітчизняної війни П. Матюшин.

З Новоуришні нам повідомили, що на армійську службу провели транзитистів колгоспу «Росія» братів-близнюків Юрія та Івана Слободяновичів. Хлопці закінчили курси шоферів у школі ДТСААФ, стали спортсменами-розрядниками, склали залік з фізичної та військово-технічної підготовки...

А на збірному пункті обласного військомату нас познайомили з такими ж завзятими хлопцями, як і брати Слободяновичі.

Перед нами стояли три смагляці, три комсомольці — робітники Хашуватського хлібоприймального пункту Гайворонського району Микола, Сергій та Олександр Кривди. Останні два — тень близнюки.

що сіяв жито і садив над Бугом верби. Але йому перешкодило робити цю славу роботу загарбник. І Хаїг узяв у руки зброю. Згадали старожили села танкіста В. І. Пономаренка, який у березні 1944-го першим форсував Південний Буг і узяв у Хашуваті, змітаючи на своєму шляху ворожі вогняні кубла і машини, розстрілюючи гітлерівців. Ім'я Героя Радянського Союзу В. І. Пономаренка на перших сторінках рукописної книги, яку створили учасники гри «Зірниця».

Степан Іванович Кривда слухав наставників його синів, спостерігав за тим, як діють на «лінії прориву» юнєрмейди, думав: «Так, з них вийдуть добрі солдати. Якщо буде треба».

ЧАСОМ сусіди казали йому:

— Ти їх зовсім замучиш, Степане. Не даєш присісти. Вони ж діти, хочуть побрикатися.

— Брикають цапки, — жартував майстер. І вже цілком серйозно: — Робота до поганого не доведе. Робота робить людину доброю і гарною.

А ті, яких Степан Іванович намагався «замучити», знову і знову дивували своїх односельців. Сашко штовхав над голозою стоїть, логармову штангу і кидав навколо себе дупудові гирі, ловлячи їх у повітрі. А Сергій три кілометри котив під гору свій мотоцикл, мов звичайний велосипед. А Микола ж, старший на рік за своїх братів-важкозавоюків, в іншому беручий: цілий день в його руках рубанок, струг, пила, сокира. Летять стружки, тріски, а хлопця й не збирається робити перекур... Хочете, він

вам двері виструже, попросите — ворота зробить, дах поладить.

Сусіди вже не нарікають на Степана Івановича за те, що він «ганяє» синів. Вони вже з доброю заздрістю до нього:

— Золоті в тебе діти. Прудкі та беручі. І людяні. Людяні, бо старому й малому допоможуть. І ніхто не чує, щоб Сашко з Сергієм хикували своєю силою.

Була якась хуртовина, то вони своїх односельців на плечах переносили через замети. Була північ, то вони цілий день чергували біля Бугу — чатавали, аби ніхто не потрапив у біду. Сашко собаку врятував, а Сергій вивозив із хліба старі бабки різні речі, бо вважала ось-ось мала розмити стіни...

НУДНО якось стало братів-близнюкам. Здохло, роботи на обійсті ніякої. Слобом, одноманітністю.

Батько одразу зрозумів їх:

— Бачу, тягне в мандрівку. То не перечу. Смаж, мамо, курку, печи маківники, — хай рушають.

І стали Сашко з Сергієм учнями профтехучилища. Слободяновичі справу опанували.

Повернулися в Хашуваті, почали працювати на хлібоприймальному пункті. Але це, як здавалось їм, дуже мало. Хотілося братам ширше розмахнутися.

А батько все помічав.

— То добре, що ви самі подумали, як вам бути перед службою солдатської.

Ідіть-но в ДТСААФ або у військкомат. Так і скажіть: хочемо ще вчитися.

Брати подались у Гайворон на шоферські курси.

БАТЬКО ще ніколи не був таким щасливим: усі три сини разом їдуть в армію. Батько пишається цим. Батько гордий. От тільки мати, Галина Климівна, трішки засмутилася.

А Сергій таки вітхив її: — Я ж, мамко, невісточку привіз тобі. Міг би з Людою після армії побратися. І знав: тобі сумно буде...

Він це й серйозно, й жартома. І мати агамується. Виходить на подвір'я до людей. Зупиняється біля директора хлібоприймального пункту О. С. Кучеренка, головного інженера Б. М. Демченка, котрі вчора на святковому вечорі вручили їй синам подарунки і грамоти.

— То як ви думаєте, не підведуть вони нас?

Олег Семенович:

— Хороші хлопці.

Борис Миколайович:

— Надійні...

Провели їх до станції. Прощалися. Батько раптом стрепенувся:

— А яблуночку таки забули посадити. Та й ніяк — уже цітуть.

Старший син:

— Ти їх покажи, тату. Вони там, біля маминого вікна. Ми ще на початку квітня їх посадили — височенькі такі, корінням цупкі.

Повернемось — Сергій син нас частуватиме червонобокими.

— Стоять вони на плацу — міцні, красиві, смагляві — брати Кривди, сини вестерана Великої Вітчизняної.

Стоять біля прапора, який тримає незнайомий їм чоловік — посивілий, з орденськими планками на грудях. А вище них — золота зірка Героя Радянського Союзу.

— Пам'ятайте, внуки наші: це знамено ми, ветерани, передаємо вам від імені матері-Батьківщини! Пам'ятайте. І не зроніть його. Дайте клятву бути вірними йому!

— Клянемось!..

На плацу озвалися труби.

Пролунала команда:

— Шикуйсь!

... Хлопці прямували до поїзда. Хлопці йшли в армію. Іх чекав зоряний кордон рідної Вітчизни, який вони багато зобов'язали. Так, це найвищий їхній обов'язок — захистити рідну землю.

Будьте ж пильними, хлопці!

М. ШЕВЧУК.

село Хашуваті

Гайворонського району —

м. Кіровоград.

«БАГГІ»
МЧАТЬДО ПІДЛІТОК І МИ
ГОРИЗОНТУ

Стрімко пролітають ми по низькій різкоколірній машині незвичайної конструкції. Увага глядачів прикута, зрозуміло, до літера, який вписано збільшене відрава від переслідувачів.

— Наш, із «Серпантинну», — з гордістю пояснив мені хлопчик, що стояв поруч. — От побачите, першим прийде!

Прогноз юного болілиника здійснився. Автогонщики з спортивно-технічного клубу дніпропетровського виробничого об'єднання «Вторчормет» і на цей раз не віддали перемогу.

— Чому «Серпантинну»?

Керівник клубу слюсар Олександр Ністратов зазначив лише на секунду.

— Тому, мабуть, що висхідна спіраль — символ цілеспрямованості.

Це і є головне, чого вчать своїх підопічних комсомольці Ністратов. Адаже у святковій атмосфері тренувань і змагань завжди передують праця в слюсарній майстерні — нелегка і не завжди помітна. В клубі тільки тоді повірять у тебе і твою любов до техніки, коли доведеш її на ділі. І підлітки з захопленням зварюють каркаси, свердлять і паяють. Всі машини, що так завзято долають тепер гоночні дистанції, вони склали до останнього гвинтика.

Приміщення клубу, яскраво оформлене одним з його ентузіастів Юрою Богатирьовим, давно вже замінює десяткам школярів темні підворотті з неодмінним бреньканням гітар і сигаретним димом. Однак Олександр Ністратов і його перший помічник — токар енергоцеху Геннадій Бузов бачать результат своїх зусиль не тільки в цьому. Заняття агосправною стали наче доповіднями до шкільного розкладу. Осягаючи на конкретних і захоплюючих ділах власності металів, особливості хімічних реакцій, принцип роботи двигунів, учорашні «важкі» учні приємно дивують своїх учителів глибокими і обширними знаннями.

Подорослішавши, вони з вдячністю згадують рідний клуб, який допоміг їм випробувати свої сили, характер, а багатьом і обрати професію. Наприклад, Світлані Чупилко, нині студентці Дніпропетровського інституту інженерів залізничного транспорту.

А на зміну їм приходять все нові школярі, захоплені мрією про могутню і швидкісну техніку. Такі, як хлопчик, що передрік сьогодні перемогу «Серпантинну». Я бачив його потім ще раз — він невіддільно дивився туди, де мчала до горизонту спритні «баггі».

О. ПЕТРУНЬ,
кор. РАТАУ.

ТРЕТІ МОЛОДИНІ:
ОРІЄНТИРИ
ФУТБОЛІСТІВ

ЧИ ВСІ ОПТИМІСТИ?

В Олександрії пройшов розіграш першості області з футболу за програмою III обласних спортивних ігор молоді. Перше місце посіла збірна Кіровоградського району м. Кіровограда, укомплектована з вихованців спеціалізованої дитячо-юнацької спортивної школи № 2. На її рахунок перемоги над командами Олександрії і Знам'яни, нічиї в зустрічах з футболістами Світловодська і Ленінського району обласного центру. Представники Ленінського району, як і кировці, набрали шість очок, але через гіршу різницю забитих і пропущених м'ячів їм дісталось друге місце. Третє посіла команда Олександрії.

З числа кращих гравців відібрано 20 кандидатів до складу збірної області, яка в жовтні візьме участь у фінальних змаганнях Третіх республіканських спортивних ігор молоді.

Ядро команди складається з юних футболістів, котрі особливу відзначилися в обласному турнірі. Це — півзахисники Ігор Різниченко та Олексій Бірюков, захисник Олександр Дощенко, нападники Юрій Мартиненко — з ДЮСШ № 2, захисник Павло Кілик з групи підготовки молодих футболістів при команді «Зірка», півзахисники з Олександрії та Світловодська Олександр Дякушин і Сергій Лимонченко, нападники із Знам'яни Сергій Гринкевич та інші.

Незабаром наша збірна під керівництвом заслуженого тренера УРСР В. М. Третьякова почне підготовку до фіналу. У північній частині турніру, що відбувається на стадіонах області, товариських зустрічей з командами інших областей.

Як нас повідомили в обласному спорткомітеті, молоді футболісти, що зараховані кандидатами до складу збірної, буде створено всі належні умови, аби вони могли підвищувати свій фізичний гарт. У новоствореному комплексі заплановано провести цілу низку заходів з метою психологічного й морального загартовування спортсменів.

Ми знаємо, що В. М. Третьяков уже не раз виводив нашу футбольну дружину в число кращих у республіці. І нині він настроєний оптимістично. Передусім цей досвідчений наставник любительів шкільного м'яча прагне до того, щоб спортсмени, які грали в різних колективах і лише недавно познайомились, максимально зближались. Щоб не тільки знали один одного на ім'я, а й могли зрозуміти в будь-якій ігровій ситуації.

Потім ігри із сильнішими і слабшими суперниками. Тренер знов і знов робить висновок: можна виграти, можна програти, але в обох випадках побачити кращі якості гравців, щоб у далішній роботі розвинути, вдосконалити їх. Отже, ставка — на красиву гру.

М. ОРЛЮК.

Тридцять дев'ять років тому в окупованому гітлерівцями Києві відбувся футбольний матч. Київські динамісти, проявивши мужність і патріотизм, виграли у команди «Люфтваффен». Щоб помститися, фашисти розстріляли радянських спортсменів Миколу Трусевича, Івана Кузьменка, Олексія Клименка і Миколу Коротких.

На честь подвигу футболістів у столиці України на стадіоні «Старт», де в 1942 році проходив цей матч, відбулось урочисте відкриття пам'ятного знаку, що символізує мужність і відвагу радянських спортсменів — гравців «Динамо».

На знімку: пам'ятний знак. Фото В. РЕПІКА. (Фотохроніка РАТАУ).

ПАРАШУТНЕ БАГАТОБОРСТВО

Троє

на п'єдесталі

Досвідчені нашої області не раз уже доводили, що вони можуть брати гору у змаганнях з найсильнішими парашутистами республіки. Але торік їм не дошастало — в турнірній таблиці їхній рядок був передостаннім.

І ось кировградці знову вітають чемпіонів і рекордсменів. Після п'ятиднішніх поєдинків на спортивних базах обласного центру і в небі над Федорівкою учасники четвертого чемпіонату України з парашутного багатоборства дарували захоплення своїм любителям захоплюючого виду спорту.

Команда Кіровоградщини стала срібним призером змагань. На першому місці — донецькі парашутисти, на третьому — збірна Одеської області.

В особистому заліку до трійки переможців увійшли одесит Петро Корчмар, донецький Віктор Трофименко та кировградці Володимир Сухоцький, Кіровоградський багатоборець Олександр Рудак, Віктор Шинь-

лін та Ігор Куроп'ятник, котрі теж із медалями, бо доклали чимало зусиль, щоб повернути нашу збірну в число провідних на Україні. Додамо, що в списку тих, хто має кращі особисті показники, ім'я Олександра Рудака четверте.

БОРІТЬСЯ КЛАСИЧНА

Два призери

У Вінниці фінішувала першість республіки з класичної боротьби серед юнаків 1964—1965 років народження. На класичних виступах борець понад 350 спортсменів.

Збірна Кіровоградщини — на дев'ятому місці. В особистому заліку вихованець Світловодської ДЮСШ м'якливо Володимир Кошак (вагова категорія до 65 кілограмів) став срібним призером. А учень Олександрійського СПТУ № 3 Сергій Миколаєнко серед важковаговиків був третім.

М. СУШКО,
майстер спорту СРСР.

- ▲ ГРУТУЄТЬСЯ ЦЕХОВА КОМАНДА БАГАТОБОРЦІВ ГПО
- ▲ ТРЕНЕР ЗНАЙОМИТЬСЯ ІЗ ЗБІРНОЮ
- ▲ «СПОРТЛОТО»: ХТО ПОМИЛЯЄТЬСЯ?
- ▲ У НЕБІ НАД ФЕДОРІВКОЮ
- ▲ ВІДПОВІДЬ ІЗ ЗАПІЗНЕННЯМ

ЦЕХ № 12 — СУПЕРНИК № 1

На кировградському заводі «Червона зірка» цех № 12 називають спортивним. І це неспроста. Тут дві третини робітників залучено до занять у спортивних секціях, групах ГПО. Шість першорозрядників, 23 другорозрядники, 92 третьорозрядники з цехового колективу фізкультури довели всім своїм товаришам по роботі, що тільки при умові, коли займатися спортом регулярно, буде віддача.

Слюсарі — модельники Сергій Ярухін і Микола Сидоренко, фрезерувальник Володимир Гуслистий, токарь Леонід Міхася тут першими склали залізні з фізичної та військово-технічної підготовки і першими серед 246 значківців ГПО отримали нагороди. Новий фізкультурний комплекс допоміг цим молодим виробничникам краще визначитись і в інших видах спорту. Вони, наприклад, — члени збірних команд заводу з волейболу.

Робітники цеху знають: успіх справи залежить значною мірою від ватажка. Тож одноголосно обрали своїм фізоргом Сергія Ярухіна. Бо він завжди серед ініціаторів добрих починань, завжди прагне допомогти товаришам.

— Для загального фізичного гарту нам досить і простих спортивних майданчиків, — часто підкреслює Ярухін. — Можна й у парку чи на березі річки непогано потренуватись.

І виїжджає з товаришами за місто. З волейбольним м'ячем, ракеткою, гантелями. Швидко розчищає невеликий майданчик, відміряють кросо-

У ході обласного огляду роботи колективів фізкультури по впровадженню нового фізкультурного комплексу буде проведено турніри авангардівців з багатоборства ГПО між цеховими збірними заводів і фабрик.

Про один такий колектив, у якому йде активна підготовка до заводських та обласних змагань, наша розповідь.

ву дистанцію і починають поєдинки.

А це знову похваляння в колективі — в цех пришло два досить сильних багатоборці ГПО, кандидати в майстри спорту Віталій Мельник та Юрій Грицун. Хлопці щойно закінчили машинобудівний технікум і відразу стали повноправними членами колективу заводчан. Їх тут уже давно знають, бо працювали разом місяцями в період навчально-виробничої практики, зустрічались під час спільних тур-

нірів з багатоборства ГПО. Віталій Мельник тепер лідер спортсменів цеху. Він — учасник численних республіканських змагань, чемпіон області з багатоборства ГПО. Очолює групи ГПО, з яких буде відібрано кандидатів до складу збірної цеху.

Але спочатку поєдинки у своєму колективі — між бригадами, між членами всіх виробничих дільниць. У них беруть участь інженери, майстри, робітники різних спеціальностей. У ході цих турнірів готуються скласти нормативи нові значківці ГПО.

Тепер з певністю можна сказати: збірна цеху № 12 стане серйозним суперником для інших колективів. Он уже крок вперед зробив Микола Сидоренко, що виконав норматив першого спортивного розряду із зимового багатоборства ГПО. А з ним кандидат в майстри Юрій Грицун і Віталій Мельник, які хочуть за час підготовки до турнірів на приз «Молодого комунар», допомогти товаришам по команді побудувати свій навчально-тренувальний процес так, щоб перед обласним фіналом авангардівців теж стали в шереги розрядників.

Хто ж першим поміряється майстерністю з багатоборцями цеху № 12?

М. КРАСНОВСЬКИЙ,
заступник голови обласної ради ДСТ «Авангард».

ВІД РЕДАКЦІЇ: Ще раз звертаємось до фізкультурних та комсомольських активістів, які працюють безпосередньо в цехах підприємств: напишіть нам про те, як готується до обласного фіналу з багатоборства ГПО на приз нашої газети, хто у вас увійшов до складу збірної, як ці спортсмени підвищують свою майстерність.

«СПОРТЛОТО» ВИМАГАЄ УВАЖНОСТІ

Вже восьмий рік «Спортлото» шукає шанувальників у містах і селах нашої області. Нині пора його реалізації охопила цей район і величезні населені пункти Кіровоградщини.

Але прикро стає, коли з вини любителів цієї гри деякі з них же самих випускають усілякі неприємності. Лише за перший квартал цього року до зонального управління «Спортлото» із запізненням надійшло понад 1700 білетів спортивних лотерей. Гравці неспроможні опустити їх у скриньку «Спортлото». Шоправда, такі білети беруть участь в останньому тиражі кварталу. А от інші білети, які ми їх називаємо бракованими, в тиражах участі не беруть зовсім. На жаль, їх такою надхнеде чимало. В чому ж полягає їх брак? Записано більше номерів, ніж передбачено правилами, є підписи члени управління, не заповнені частини «Б» і «В» або частини «А», «В» і «Б» відокремлено одну від одної, інколи бувають навіть випадки, коли той, хто придбав білет, залишає у себе частини «Б» і «В», а в експітку опускає «А». Дехто відриває частину «А» так, що на ній не зостається номер білета.

Де всіх цих та інших оказій гравці призводять неувважливості. Бо вони детально не знайомляться з правилами гри, що викладені на звороті кожного білета «Спортлото». Їх же слід заспокоїти, а потім уже заповнювати відповідні білети, відокремлюючи частину «А», залишаючи в себе, а нероз'єднані частини «Б» і «В» опустити в скриньку «Спортлото» і чекати подальшого результату тиражу.

Л. КОНОНЕНКО,
інструктор Кіровоградського відділу реалізації «Спортлото».

«ХТО ПОБІЖИТЬ ПЕРШИМ?»

У матеріалі під таким заголовком («Молодий комунар» № 13 за 29 січня) йшлося про організацію спортивно-масової роботи за місцем проживання. Зокрема, висловлювались побажання створити клуби любителів бігу, про згуртування таких ентузіастів при житлово-експлуатаційних конторах, робітничих і студентських гуртожитках.

Як повідомив редакцію голова міського спорткомітету А. Подольський, не докін, про які гозорилися в статті мають місце. Нині складено спеціальні графіки проведення спортивно-масових заходів у всіх мікрорайонах міста в парках, вулицях і відпочинку, на стадіонах. У суботні й недільні дні влаштовуватимуться спортивні свята, присвячені 50-річчю ГПС, масові спортивні поєдинки.

Будемо сподіватися, що в програмі цих заходів знайдеться рядок і для любителів бігу. Хочеться звернутись і до тих, хто щодня перед ранковою гімнастикою вибігає на алеї парку, на бігові доріжки стадіону: не треба чекати, поки вас покличе громадський тренер чи інструктор по спорту і запропонує записатись до «Клубу любителів бігу». Перший крок слід зробити самому.

«БУНКЕРНА» ДОБУДОВА

У репліці під таким заголовком («Молодий комунар» № 46 за 16 квітня) критичували керівників жєну № 5, жителів мікрорайону Черемушки (Кіровоград), які не дають про створення умов для занять фізкультурною і спортом за місцем проживання, зокрема не обладнують спортивних майданчиків для дітей. А батьки замість того, щоб з допомогою громадськості самим узятись за цю справу, копають навколо будинків погребі.

Як повідомив редакцію начальник жєну № 5 С. Люненко газетний матеріал було обговорено на черговій планірці працівників житлово-експлуатаційної контори. Згідно з перспективним планом капітального ремонту передбачено обладнання комплексних дитячих майданчиків: біля будинків №№ 66, 69, що по проспекту «Правди», — в III і IV кварталах цього року, а біля сусіднього будинку № 71 — у наступному році. Мешканцям житлових будинків, котрі самовільно збудували погребі, пред'явлено серйозні претензії, справу передано в товариський суд мікрорайону та адміністративну комісію Кіровського райвиконкому.

Що ж керівники жєну справді зреагували на критику. Як бачимо, їм таки не байдуже, як наші діти проводять дозвілля біля своїх будинків. Ось тільки довгенько їм доведеться чекати тих спортивних майданчиків, котрі обіцяють працівники житлово-експлуатаційної контори. Цього літа молодшим школярам, підліткам та й дорослим (аби вийти на старти сімей «Тато, мама і я») треба буде шукати спортивного майданчика за кількома кілометрами від свого жителя.

І ще зауважимо тандем: поки справи власників погребів розглядаються в районному суді і райвиконкомом, біля будинків з'являються нові ями — «бункерна» добування продовольства своєю ходою по Черемушках. А тим часом хлоп'ята розважаються, перестрибуючи ті ями і яри, гойдаючись на деревах.

Редактор В. СТУПАК.

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

БК 06654.

Індент 61107.

Обсяг 0,5 аркуш. аркуш.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар відділу учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Зам. № 265.

Тираж 54000

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова екдаєництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.